

AMAKURU

1111-2020

Nieuwsbrief stichting Nkwihoreze/mei 2026

VOL 3 | NUMMER 8

GEPUBLICEERD DOOR ATLEETMEDIA

INHOUD

04 WAAR WAS NSHUTI?

03 VOORWOORD

05 NKWIHOREZE
NYAMPINGA

06 VAKANTIE EN
GOEDE CIJFERS

08 BLIJ GEVOEL

**KINDEREN BYIMANA
GEVEN HET GOEDE
VOORBEELD**

10 KWIBUKA32

14 THE PIC

18 BYIMANA VANDAAG

20 INFO

07

MAMA HELENE

11

RAISSA EN SHAMI

15

NYIRANEZA EN MARLENE

VOORWOORD

In onze nieuwsbrief van mei is weer genoeg te lezen. Afgelopen maanden hebben wij weer mooie dingen kunnen doen en hebben de Mamas mooie stappen gezet. Ook hebben is het Oranjehuis weer een bewoonster rijker. Nshuti is bij ons komen wonen. Ook hebben wij de afgelopen periode weer een aantal gezinnen kunnen helpen. Dit is mogelijk dankzij de grote inzet van Mama Asiya en Helene. Zonder deze twee dames konden wij dit niet doen. Ook hebben wij veel contact met de gemeente. Samen met hun pakken wij de armoede in Byimana aan!

Ook dankzij donateurs kunnen wij ons werk doen. Jullie hulp is hard nodig. Nu meer dan ooit. De onzekere situatie in de wereld zorgt in Rwanda voor hogere prijzen van benzine en voedsel. De armsten worden nog harder geraakt dan anders. Kortom jullie hulp is hard nodig!

Veel leesplezier.

Aimee Kleine

Rogier kleine

Bestuur Stichting Nkwihoreze

WAAR WAS NSHUTI?

Nshuti een meisje van amper 14 jaar woonde tot een paar week geleden bij haar oma. Moeder en vader zijn uit beeld. Oma heeft Nshuti om onduidelijke reden op straat gezet. Later hoorden wij van Nshuti dat zij werd mishandeld door haar vaak dronken oma. Echter kwam Nshuti niet naar het Oranjehuis, en heeft een tijdje op straat rondgezworven en was gestopt met school. Vervolgens is zij door iemand naar een andere stad in Rwanda gebracht om daar te gaan werken in een gezin.

Dit was natuurlijk zeer verontrustend. Nshuti is een lief, verlegen en bescheiden meisje. Haar glimlach is er eentje die je niet snel vergeet! Zij is vanaf het begin al bij onze project en mensen die ons al een tijdje volgen zullen de aan de foto haar wel herkennen. Ze kan niet goed voor haar zelf opkomen en dat maakt haar zeer kwetsbaar voor uitbuiting en misbruik.

Nadat dit ons ter ore kwam zijn wij meteen in actie gekomen. Dankzij ons netwerk van contacten kwamen wij er al snel achter waar zij was.

Eerst zou Nshuti in Kigali zijn. Later bleek zij een stuk verder weg te zitten namelijk in Rwamagana een stad op 120 km van het Oranjehuis. Met de auto doe je daar al snel 4 tot 5 uur over laat staan met het openbaar vervoer.

Mama Asiya is woensdag 8 april 2026 in alle vroegte met de bus vertrokken om Nshuti weer op te halen. Ze is de hele dag onderweg geweest en gelukkig heeft zij Nshuti weer mee teruggenomen! Vanaf nu woont Nshuti in het Oranjehuis. Een veilige plek met mensen en kinderen die zij kent en nog belangrijker zij gaat na de paasvakantie weer naar school. Hulde voor mama Asiya, ze is ruim 12 uur onderweg geweest en zonder haar inzet was het niet gelukt.

Met Nshuti gaat het goed, zij voelt zich helemaal thuis en is erg blij dat zij in het Oranjehuis woont. Haar toekomst ziet er nu een stukje beter uit! Dit voorbeeld laat de kracht van ons netwerk zien en natuurlijk de gedrevenheid van de mensen ter plaatse.

juli 2020

NKWIHOREZE NYAMPINGA

Het is op een warme maandagochtend wanneer er een grote groep vrouwen zittend op een steile helling druk pratend wachten op wat er komen gaat. De grote bomen geven de vrouwen de gewenste schaduw.. Het lijkt op het begin van een mooi verhaal en eerlijk gezegd is dit wel een mooi verhaal.

Sinds een tijdje komen de Mamas van Byimana elke maandag bij elkaar. Hiervoor hebben zij zelf een vrouwengroep opgericht met de naam: Nkwihoreze Nyampinga.

De naam betekend kort gezegd het volgende: Een mooie vrouw of een mooi meisje, zowel van binnen als van buiten.

De groep bestaat uit 40 moeders waarvan hun kinderen bij onze project zitten. Tijdens de vergaderingen bespreken zij de alledaagse dingen en indien nodig vragen zij hulp aan de groep. Deze hulp kan zeer gevarieerd zijn. De groep komt dan de hulpvraagster te hulp.

De groep heeft een voorzitter die alles in goede banen leidt. Ook is er een vice-voorzitter aangesteld. Ook is er afgesproken dat de vrouwen met elkaar geld gaan sparen. De vrouwen sparen 12 tot 60 cent per week. Wanneer een van de vrouwen een kleine lening krijgt om bijvoorbeeld kleding te kunnen kopen wordt dat vanuit deze pot betaald. De hulpvraagster moet dan wel elke maand een bedrag van de lening terugbetalen.

Aan het einde van het jaar krijgen de vrouwen hun gespaarde geld weer terug. Omdat dit op een bankrekening komt te staan vangt zij een kleine rente over het geld. Met het geld kunnen zij dan kleding, schoenen kopen. Hiervoor zijn 2 boekhoudsters binnen de groep aangesteld. Zij zullen voor de administratie en bankzaken zorgen.

Wij zijn blij dat deze stap gezet is. Hiervoor is Mamas Byimana bedoeld. Dit is mede dankzij Mama Asiya tot stand gekomen. Met haar verfrissende ideeën en enthousiasme weet zij ook andere manas te motiveren.
Ga zo door!

Vakantie en mooie cijfers

De paasvakantie loopt ten einde maandag 20 april 2026 gaan de kinderen weer naar school. Na de resultaten en cijfers van de kinderen wat lager waren dan normaal waren zij allemaal weer goed. De cijfers van Boaz en Lucky waren top! Beiden in de top van de klas. Scholen in Rwanda werken met punten De leerling met de meeste punten staat op de eerste plaats. Beiden staan in de top 3 dus heel mooi. Ook met de andere leerlingen gaat het goed! Wij kunnen stellen dat dit dankzij onze inspanningen en ondersteuning komt. Zonder deze ondersteuning zou de situatie van veel kinderen er heel anders hebben uit gezien.

Op zaterdag 18 april 2026 hebben de kinderen die naar de middelbare school gaan hun lesgeld voor de aankomende periode ontvangen. Op maandag dient het lesgeld betaald te worden anders kunnen zij niet deelnemen aan de lessen. Veel succes! , en gezien de goede cijfers van af de afgelopen periode hebben wij er alle vertrouwen in dat de kinderen ook in de komende periode hun best gaan doen!

Dankzij donateurs kunnen wij deze kinderen helpen! Bedankt daarvoor! Wil je ook een van de kinderen op weg helpen naar een betere toekomst? Stuur dan even een mailtje voor meer informatie info@stichtingnkwhoreze.nl

MAMA HELENE

Helene is nu al een tijdje in het Oranjehuis waar haar voornaamste taak de zorg van kinderen is. Dit gaat heel goed, de kinderen zijn echt blij met haar en dat merken wij aan verschillende dingen. Naast de zorg doet Helene ook nog veel andere dingen zoals mamas Byimana, thuisbezoeken bij families van het project en ook het werken op het land doet zij met alle plezier! Kortom wij zijn heel blij met haar!

Blij gevoel

A photograph of two young boys in a courtyard. The boy on the left is wearing a red beanie, an orange t-shirt with a lion wearing sunglasses, and dark pants. He is holding a brown paper bag. The boy on the right is wearing a yellow and black jacket over a white t-shirt with a colorful dinosaur pattern and light-colored pants. They are both smiling. In the background, there are other children and laundry hanging on a line. The buildings are painted in bright colors like blue and orange.

Tijdens ons verblijf in Rwanda hebben de kinderen in het geheim met elkaar geregeld dat er lootjes getrokken werden. Wij werden hierin ook betrokken. Voor de persoon waarvan jij het lootje trok moest je iets van een cadeautje regelen. Klinkt bekend he? Maar hier geen minimumbedragen waar je aan moest voldoen. Op lootje stonden ook geen onmogelijke wensen vermeld, alleen een naam en dat was genoeg. De opdracht eenvoudig je moest gewoon iets regelen voor de persoon van wie zijn of haar naam op je lootje stond. Maakt niet uit wat.

Dit was voor de meesten geen eenvoudige opdracht, want zij hebben geen spaarpot die zij even met een hamer konden bewerken om daar de benodigde centjes er uit te halen. Zelf had ik mijn vraagtekens bij het lootje trekken want tja als je zelf niets hebt hoe kan je een ander dan wat geven? Deze gedachte was niet juist van mij en dat werd al heel snel door de kinderen bevestigd.

Op maandag 29 december 2025 kwamen de kinderen naar het Oranjehuis. Allen op hun best gekleed. Kleding die zij normaal aan zouden doen als zij naar de kerk of een andere bijeenkomst hebben, iedereen had iets meegenomen het was iedereen gelukt om iets mee te vinden. Die een had het mooi verpakt en de andere had een bruine papieren zak bij zich. Kortom iedereen had zijn of haar best gedaan.

Tijdens ons verblijf in Rwanda hebben de kinderen in het geheim met elkaar geregeld dat er lootjes getrokken werden. Wij werden hierin ook betrokken. Voor de persoon waarvan jij het lootje trok moest je iets van een cadeautje regelen. Klinkt bekend he? Maar hier geen minimumbedragen waar je aan moest voldoen. Op lootje stonden ook geen onmogelijke wensen vermeld, alleen een naam en dat was genoeg. De opdracht eenvoudig je moest gewoon iets regelen voor de persoon van wie zijn of haar naam op je lootje stond. Maakt niet uit wat.

Dit was voor de meesten geen eenvoudige opdracht, want zij hebben geen spaarpot die zij even met een hamer konden bewerken om daar de benodigde centjes er uit te halen. Zelf had ik mijn vraagtekens bij het lootje trekken want tja als je zelf niets hebt hoe kan je een ander dan wat geven? Deze gedachte was niet juist van mij en dat werd al heel snel door de kinderen bevestigd.

Op maandag 29 december 2025 kwamen de kinderen naar het Oranjehuis. Allen op hun best gekleed. Kleding die zij normaal aan zouden doen als zij naar de kerk of een andere bijeenkomst hebben, iedereen had iets meegenomen het was iedereen gelukt om iets mee te vinden. Die een had het mooi verpakt en de andere had een bruine papieren zak bij zich. Kortom iedereen had zijn of haar best gedaan.

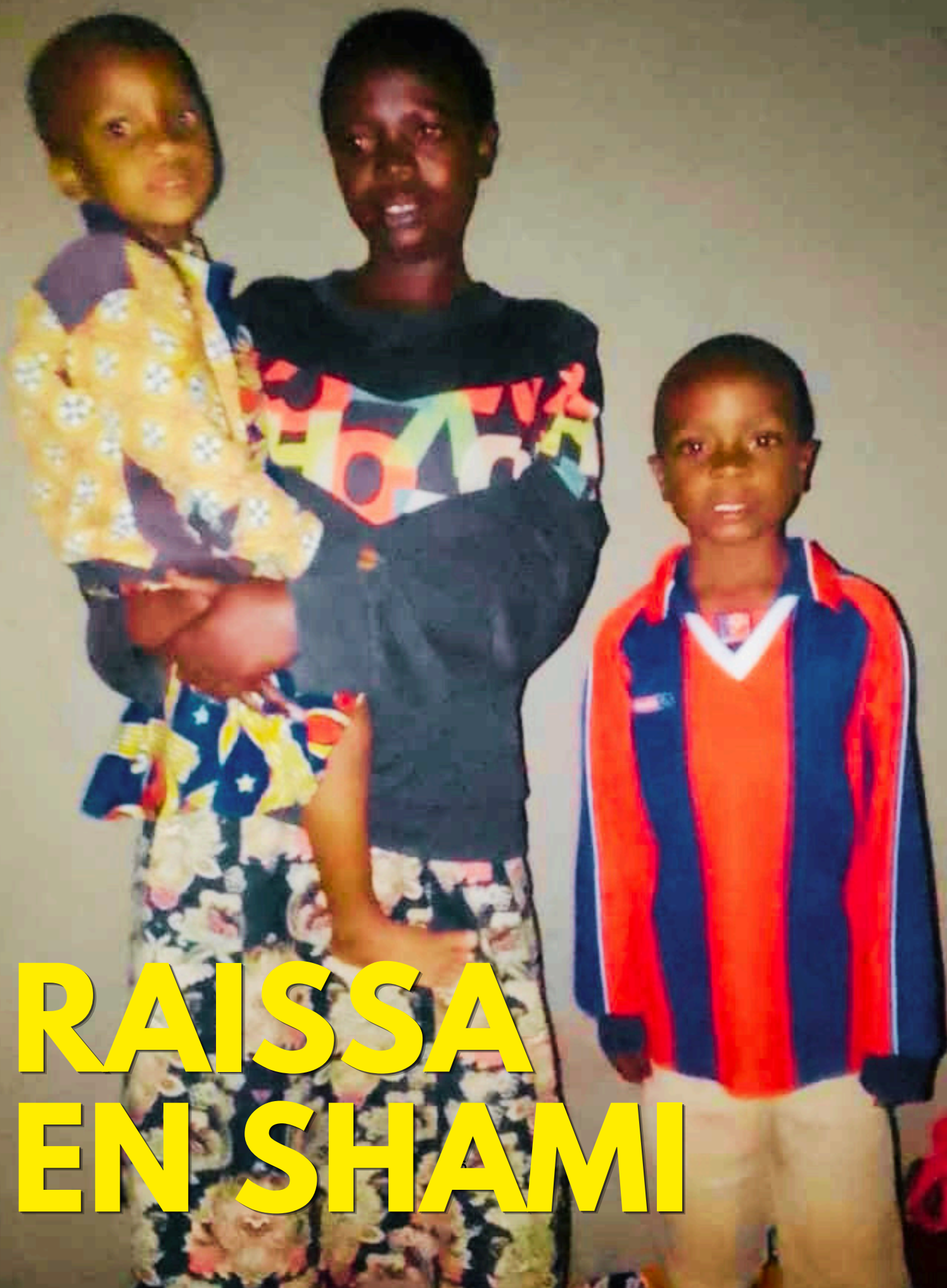

Rwanda

April – Juli 1994

***Nooit vergeten
Nooit uit onze harten
Nooit weer Genocide***

**RAISSA
EN SHAMI**

Raissa 4 jaar en haar broertje Shami van 6 zijn al een tijdje bij ons in beeld. Tijdens ons verblijf in Rwanda waren zij net als de vorige keren dat wij er waren elke dag te vinden in of rondom het Oranjehuis. Toen wij weer richting Kigali vertrokken zaten zij beiden op onze koffers ons hoopvol aan te kijken. Een beeld wat ik zelf niet snel ga vergeten.

De kinderen kwamen elke dag bij ons voor een bord eten. Het was voor ons meteen al duidelijk dat deze kinderen een zwaar leven hebben. Ze wonen met hun moeder en er is geen vader in beeld. Groei achterstanden en andere symptomen van langdurige ondervoeding zijn duidelijk bij deze 2 kinderen te zien. Ook bleek dat de kinderen soms bananenbier van moeder kregen. Toen dit bij ons bekend werd zijn wij meteen in gesprek gegaan met moeder Françoise.

Wij zijn open het gesprek in gegaan zonder te oordelen of veroordelen. Tijdens het gesprek bleek dat de situatie van het gezin erbarmelijk te noemen is. Door de voortdurende armoede komen er allerlei andere problemen om de hoek kijken. Een daarvan is de drankverslaving van moeder. In het gesprek gaf zij aan wel te willen veranderen maar simpelweg niet weet hoe.

Daar proberen wij haar nu bij te helpen om samen een uitweg uit deze ellende te vinden. Mamas Byimana (Asiya en Helene) zijn vorige week op thuisbezoek geweest bij moeder en de kinderen. Het gezin leefde in een vochtige en nat hokje. Bij regen lekt het zo erg dat het beetje wat zij hebben nat wordt. Hier moesten wij snel iets aan gaan doen. Het hokje werd gehuurd voor een bedrag van 6000 Rwandese Frank (ongeveer 3,50 euro)

Wij veroordelen niet, maar helpen

KOmdat het huis gehuurd werd konden wij het hokje niet water dicht gaan maken. De dames zijn vervolgens op zoek gegaan naar een betere ruimte. Deze was al snel gevonden, sterker nog moeder en de kinderen zijn er al naar toe verhuisd! Voor de komende maanden betalen wij de huur.

Aangezien het gezin alleen een oude rieten matje hadden waarop zij sliepen werd het hoog tijd voor een matras en dekbed. Op zondag 5 April (1ste paasdag) zijn Asiya en Helene op pad gegaan om een matras en dekbed te kopen. Hiermee hebben zij het gezin verrast. Zowel moeder als de kinderen waren dolblij met de matras en dekbedden. Wij denken dat er vannacht heel goed geslapen gaat worden.

Intussen hebben wij ook contact gelegd met de gemeente van Byimana. De medewerkster gaat eerdaags bij moeder op bezoek om te kijken hoe het gaat en waar de gemeente de nodige ondersteuning kan geven. Vanuit ons Mamas Byimana project word de moeder verder gesteund en geholpen. Samen met de Mamas Byimana maken wij ons sterk voor mama Francoise en de kinderen Raissa en Shami

THE PIC

Een foto zegt vaak meer dan woorden, zo ook deze foto. Op de foto zijn 2 blije meisjes te zien. Het leven van beide meisjes zijn dankzij Nkwihoreze de afgelopen maanden flink verbeterd. De toekomst ziet er veel rooskleurige uit dan in het verleden..

Nyiraneza en Marlene

Achter elke deur begint een verhaal zo ook die van mama Nyiraneza en haar dochter Isimbi Marlene van 14 jaar. Beiden zijn al langere tijd bekend bij ons. Leven in grote armoede. Eten is er alleen als mama Nyiraneza kan werken. Door ziekte is dat niet altijd mogelijk. Dochter gaat nog naar school maar is er vaak niet vanwege de thuis situatie.

Op zondag 26 april 2026 brachten wij een bezoek aan Nyiraneza en Marlene. Eerder vroegen al aandacht voor de omstandigheden waarin beiden leven. Hier willen wij verandering in brengen. Ten eerste beiden helpen met de meest noodzakelijke wat je nodig bent om een beetje menswaardig te leven. Daarom hebben wij vandaag aantal goederen aan beiden gegeven. We hebben 2 wasteiltjes, borden, kopjes en bestek gegeven. Deze dingen hadden gewoon niet. Daarnaast hebben wij hun een geitje gegeven.

Dit is een eerste stap, ook willen wij beiden een matras en dekens geven zodat zij niet meer op de grond hoeven te slapen. Wij willen het huisje van beiden ook opknappen en daar kunnen wij jullie hulp bij gebruiken. Zie onze eerdere oproep hierover.

Het huisje is zeer klein en slechts opgebouwd uit zand en deels cement. Bij regen lekt het van alle kanten. Moeder en dochter slapen op de grond en dat is geen pretje en vooral wanneer het regent. Wij willen deze situatie verbeteren. Wij willen de woning in elk geval water en wind dicht maken. Wellicht kan er nog een stukje aangebouwd worden. Daar hebben wij jullie hulp bij nodig!

Bouw mee aan hoop, elke euro legt een steen voor morgen! Met een een donatie groot of klein kunnen wij samen het verschil maken voor Nyiraneza en Isimbi Marlene zodat zij ook een menswaardige bestaan kunnen op bouwen!!

Een donatie kan simpel via de tikkie link:
<https://tikkie.me/pay/StichtingNk/nk27P81m6j2nh2sHa3UNkF>

Of via bankrekeningnummer
NL76ABNA0887156827
Ten name van: Stichting Nkwihoreze
omschrijving bouw huis
www.stichtingnkwihoreze.nl voor meer informatie

Bouw mee aan morgen

En maak het
verschil!

Voor Nyiraneza en Marlene!

Doneer nu een zak cement, baksteen of
dakplaat!

Samen zorgen wij voor een echt thuis
voor beide dames!

DONATE

Byimana Vandaag

MAZZELPIK

Ik mag mij zelf wel een mazzelpik noemen, en dat alleen omdat mijn wiegje in het juiste land en huis stond. Natuurlijk was dat ergens in de vorige eeuw. Maar toch mag ik mij zelf gelukkig prijzen dat mijn wiegje in Slochteren stond en niet ergens in een afgelegen gebied zonder zorg en bang voor milities van welke kleur ook. Onzekerheid of je de eerste levensjaar door kwam.. Oke in die tijd waren wij bang voor de Russen, de koude oorlog enzo. Nu zijn wij ook een beetje bang voor de Russen en misschien wel meer voor de gekke Amerikanen..

Tijden veranderen maar de kansen op een goede toekomst wordt grotendeels bepaald waar je wieg stond. Hoe eerlijk is het? In het ene werelddeel zijn de mogelijkheden ongekend, zijn er genoeg vangnetten en waar je grootste zorg is hoe je je kip wil die avond.

Terwijl in het andere werelddeel (Afrika dus) je elke dag maar moet zien te overleven. Wat gaan wij eten word daar bedoel krijgen wij eten?, en zo ja wat gaan wij eten? Een zoete aardappel of een beetje Fufu?

Het is heel makkelijk gezegd van dat doe je zelf, handen uit de mouwen steken en dat soort praat maar ga zelf maar geboren worden in bijvoorbeeld Zimbabwe dan piep je wel even anders. Vanuit de luie stoel is het heel makkelijk oordeel te vormen.

Deze grote verschillen zijn trouwens mede veroorzaakt door het rijke westen, door de (voormalige kolonisators die veel landen leegroofden van hun (natuurlijke) rijkdom en onbestuurbaar achterlieten. Veel landen in Afrika hebben daar mee te maken.

Dit overdenkend beseft ik maar al te goed dat ik een echte mazzelpik ben dat mijn wieg in Slochteren stond.....

" Onderwijs is het
machtigste wapen
dat je kunt
gebruiken om de
wereld te
veranderen."

INFO

http://

www.stichtingnkwhoreze.nl

info@stichtingnkwhoreze.nl

06-42739312

NL76ABNA0887156827

FOLLOW US